

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18488/2023
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Михајловић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Јована Крстић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1405/22 од 09.02.2023. године, у седници одржаној дана 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1405/22 од 09.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1405/22 од 09.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1405/22 од 09.02.2023. године, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 4786/18 од 04.11.2021. године, којом је делимично усвојен тужбени захтев и тужени-противтужилац обавезан да тужиоцу-противтуженом на име накнаде материјалне штете исплати новчани износ од 10.557,50 динара са каматом по Закону о висини стопе затезне камате почев од 04.11.2021. године до исплате, а преко наведеног до траженог износа од 21.115,00 динара и за исплату законске затезне камате за период од 01.11.2016. године до 04.11.2021. године, тужбени захтев одбијен; делимично усвојен противтужбени захтев и тужилац-противтужени обавезан да туженом-противтужиоцу на име накнаде материјалне штете за 2016., 2017. и 2018. годину, која је настала као последица радње насипања пута шутом и услед тога плављења парцеле противтужиоца исплати износе од по 11.250,00 динара за сваку годину, са законском затезном каматом од пресуђења 04.11.2021. године до исплате, док је преко наведеног до траженог износа од 22.500,00 динара са споредним потраживањем противтужбени захтев одбијен као неоснован; одбијен противтужбени захтев којим је тужени-противтужилац тражио да се тужиоцу-противтуженом наложи да уклони извор опасности од кога прети знатнија штета, односно да о свом трошку уклони шут којим је незаконито насуо атарски пут катастареске парцеле број ... КО ..., на означеној међној линији и тако спречи наставак

плављења катастарске парцеле противтужиоца број 1787 као неоснован; одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у делу којим је усвојен тужбени захтев и одбијен противтужбени захтев тужени-противтужилац је благовремено изјавио посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Према наведеној законској одредби институт посебне ревизије резервисан је за питања правилне примене материјалног права. Тужилац ревизијом не указује на постојање спорног правног питања, већ да судови нису на потпун и правилан начин утврдили све релевантне чињенице које су од значаја за примену члана 156. Закона о облигационим односима. Пошто је на основу утврђеног чињеничног стања о спорним правима странака одлучено одговарајућом применом одредби чланова 154., 156., 189. и 192. Закона о облигационим односима, Врховни суд не налази да постоје спорна правна питања која оправдавају одлучивање о изјављеној ревизији, као посебној.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у споровима мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета дана 03.10.2018. године и вредност предмета спора по тужби је 21.115,00 динара. Противтужба је поднета дана 04.02.2019. године и вредност предмета спора по противтужби је 67.500,00 динара. Произилази да је предметна парница спор мале вредности, па како је поступак спроведен и одлука донета по правилима прописаним за спорове мале вредности у којима ревизија није дозвољена, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић